

at berøve disse Papirer Sikkerhed, dog for-
 skaffe Statskassen en Rettelse. Det andet Punkt,
 hvorom jeg udtalte mig, var den tilbagevirkende
 Kraft, jeg ønskede, at Lovens skulde have, og
 deri er jeg ikke gaaet saa vidt, som Ministeren
 udtalte. Jeg har nemlig i Formiddags anty-
 det, hvor langt Grændsen skulde gaae tilbage,
 idet jeg henførte Bemærkningerne om dette til
 Lovens § 3 Nr. 1 b. Den tilbagevirkende
 Kraft skulde bestaae deri, at for de Obligatio-
 ner, der nu fandtes for directe Ublaen i faste
 Eiendomme ved de særskilte Overformynderier,
 allerede for dem overtoges Garantien først af
 Reserverfonden, subsidiært af Statskassen, naar
 Reserverfonden ikke strakte til. Jeg har altsaa
 fastsat et bestemt Udgangspunkt, nemlig det
 Moment, hvor Obligationerne gaae over fra
 de nuværende Overformynderier ind i det paa-
 tænkte nye Overformynderi. Jeg har meent,
 at det var et Punkt, hvor man endnu ikke
 havde tilstrækkelig Klarhed, og jeg har derfor
 netop villet fastsætte Grændsen for ikke at komme
 ind paa det Vilkaarliges Gebeet, naar der spørges
 om, hvor langt man skal gaae tilbage i
 Ublaanene.

H. M. Petersen: For 11 Aar siden
 blev der af den daværende Justitsminister i det
 andet Thing indbragt et Forslag, der gik ud
 paa, at Capitaler paa 200 Rd. eller derunder
 ikke skulde indsættes i Overformynderiet, og som
 tillige indeholdt en Bestemmelse om, hvorledes
 de Capitaler af denne Størrelse, der vare i
 Overformynderiet, skulde tages ud deraf. Dette
 blev i Landsthinget forandret derhen, at der
 istedetfor „200 Rd.“ blev sat: „100 Rd.“, idet
 man ikke turde betro Værgerne Bestyrelsen af
 en saa stor Sum som 200 Rd. Da Forslaget kom
 til dette Thing, bebudede jeg under 2den Be-
 handling at ville stille et Ændringsforslag om
 at „100 Rd.“ igjen forandredes til „200 Rd.“,
 hvilket Forslag jeg ogsaa fik stillet ved Hjælp
 af 14 andre Medlemmer af Thinget. Dette
 blev ved den første Afstemning forkastet med
 32 Stemmer imod 32, og derefter ved Navne-
 opraab med 35 Stemmer imod 34, men man
 maa lægge Mærke til, at den daværende Ju-
 stitsminister var imod, at det blev forkastet,
 idet han, hvad jo naturligt var, foretrak at be-

holde Lovforslaget i dette Punkt i den Skif-
 telse, hvori det var indbragt. Det synes mig,
 at der kunde være Grund til atter at tage
 under Overveielse, om det ikke maatte være
 rigtigt nu at tage en Bestemmelse i den af mig
 dengang foreslaaede Retning. 200 Rd. har
 vel ikke nu større Betydning eller Værdi, end
 100 Rd. havde dengang, og jeg skulde derhos troe,
 at Folk nu maatte være fuldt saa kvalificerede
 til at forvalte en saa lille Capital som dengang.
 Det forekommer mig saaledes, at der er Grund
 til igjen at fremtage dette Spørgsmaal. Det
 fremgaaer af Motiverne til det af mig nys
 omtalte Lovforslag, at Antallet af disse smaa
 Summer er meget stort, og de Capitaler, de
 andrage, ere ingenlunde saa ganske ubetydelige.
 Saavidt jeg husker, var Forholdet mellem de
 Capitaler fra 200 Rd. og nedad, der dengang
 stode i Overformynderiet, og Massebestyrelsen
 som 13 og 14 til nogle og fiirs og nogle og
 halvfems; det vil sige, de smaa Capitaler for-
 holde sig, saavidt jeg erindrer, til Massebesty-
 relse paa Verne som tretten til nogle og halv-
 fems, og i Sjælland som fjorten til nogle og
 fiirs. Der er en Masse Capitaler af den
 Størrelse, og jeg kan ikke troe Andet, end at
 man nok kunde blive enig om, at saadanne Ca-
 pitaler kunde bestyres paa anden Maade end
 her fra Kjøbenhavn. Det skulde glæde mig at
 høre blot et Par Ord fra den høitærede Ju-
 stitsminister om, hvorvidt han vilde mod-
 sætte sig et saadant Forslag, thi i saa Fald
 vilde jeg ikke stille det. Det angaaer jo in-
 tet Livsspørgsmaal, men dersom der er noget
 Haab om, at det kunde gaae igjennem, fore-
 kommer det mig, at det vilde være ønskeligt.

Justitsministeren: Efter den udtryk-
 kelige Opfordring, som er rettet til mig fra det
 ærede Medlem, der nu satte sig, vil jeg udtale,
 at jeg ikke kan gaae ind paa et Forslag som
 det, han antydede. I alle Tilfælde maatte
 man da først have nærmere opgjort, hvor stor
 den Sum vilde være, der paa den Maade to-
 ges ud af Overformynderiets Bestyrelse. —
 Den ærede Taler vil maaffee have lagt Mærke
 til, at det er min Anskuelse, at Værgebestyrelsen
 ikke kan ansees for den bedste og meest betryg-
 gende, og allerede af den Grund maa jeg er-